

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 16. An Angeli cognoscant naturaliter mysteria gratiæ, & reliqua entia
supernaturalia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

C A P V T XVI.

*An Angeli cognoscant naturali-
ter mysteria gratiae, & re-
liqua entia superna-
turalia.*

48. **P**robabilius est An-
gelum non cogno-
scere euidenter aliquid super-
naturale, vt tale. Probatu hoc
quoniam esse supernaturale
est esse supra omnem naturam
creabilem; atqui non debetur
Angelo cognitio virium quas
habet omnis natura creabilis,
quia hoc est aliquid syncathe-
gorematicè infinitum: ad hoc
autem, vt cognoscatur vnum
esse supra aliquid, requiritur
cognitio distincta vtriusque.

Vndè

Vndè licet Angeli cognoscant actum charitatis fidei, & ulterius possibilitatem visionis divinæ, ex dictis in *libello de Deo*; non tamen euidenter sciunt, quod hæc sint supra omnem naturam creabilem. Fateor quod possunt euidenter scire aliquid esse supra vires proprias, quia possunt cōprehendere vires proprias; sed non possunt sic scire an sit supra vires omnium, quia non possunt comprehendere vires omnium.

49 Probabilius est secundò non cognosci intuitiue ab Angelo entia se habentia per modum actus primi, & supernaturalia in ratione entis. Pro quo aduerte, illa dici supernaturalia in ratione entis, quæ
ita

ta sunt supernaturalia, vt sint
aliquid perfectius toto eo, quod
vlli substantię finitę potest cõ-
petere per naturam; huiusmo-
di est visio Dei, & quidquid ad
illam per se conducit. Inter
hęc alia se habent per modũ
actus secundi, vt operationes
iplę; alia per modum actus
primi, vt habitus fidei, spei, &c.
Et de his loquimur in conclu-
sione. Vndè sic probatur; horũ
enim habituum conceptus ex-
plicat intrinsecè ordinem ad
visionem beatam, & proindè
explicat illum conceptum, in
quo primò fundatur re ipsa
predicatum supernaturalitatis;
quamuis enim, vt diximus,
Angeli naturaliter non certò
sciant cognitionem claram, &
quidditatiuam primę causę
esse

esse simpliciter respectu cuiuslibet creature supernaturalis, id tamen prouenit, quia non habent conceptum proprium, & radicalem huius prædicati *supernaturale* per quem conceptum norunt, quid sit illud, ad quod sequitur hoc, quod est *esse bonum* superans meritum cuiuslibet naturæ creabilis. Quæ ergo hoc prædicatum re ipsa sit dare formaliter, vel causaliter visionem Dei, non possunt Angeli naturaliter certificari de hoc prædicato in vilo ente. Ac proinde, vt diximus nō possunt cognoscere clarè habitus supernaturales, quippè quorum essentia in hoc ipso sita est. Exempli causa, gratia explicat esse ius ad hæreditatem diuinam, quæ est ipsa Dei visio, &

coe-

De Angelis. Cap. XVI. 115

coeteri habitus explicant ordi-
nem ad gratiam; cum igitur
Angelus non possit intueri præ-
dicatum proprium supernatu-
ralitatis, non potest intueri hos
habitus; actus verò secundi sūt
intuibiles, quia habent alium
conceptum proprium, præter
eum qui exprimit rationem, in
qua consistit essentia rei super-
naturalis, & ideò nos eos co-
gnoscimus, & multo magis An-
geli: omnis enim rationalis
creatura, debet esse ita compa-
rata, vt eam non lateant sui a-
ctus intentionales, quod vide-
tur manifestum. Excipio ab a-
ctibus naturaliter cognoscibi-
libus visionem Dei: hæc enim
explicat prædicatum superna-
turalitatis. Sed hoc non est in-
conueniens, quia licet talis co-
gnitio

gnitio reflexa visionis beatificæ sit supernaturalis, debetur tamen videntibus Deum, quibus debetur cognitio totius sue foelicitatis, & status supernaturalis; non enim agunt dependenter à fide ad cuius rationem spectat, vt sit obscura suo possessori.

50 Probabilius est tertio, quod entia supernaturalia, tantum in ratione effectus, sint Angelis euidenter cognoscibilia, nisi Deus voluerit occultare. Porrò supernaturalia in ratione effectus sunt ea, quæ non possunt quidem effici per vires vllius naturæ; sed potest natura efficere in alio genere maiorem aliquam perfectionem, & magis desiderabilem. Exempli gratia natura non potest

De Angelis. Cap. XVI. 117

potest efficere præsentiam
qualem habet Christus in Eu-
charistia; sed potest efficere
foelicitatem naturalem, quæ
est aliqua perfectio longè ma-
ior substantiæ creatæ. Probat
itaque conclusio, & primò à
posteriori, quia qualitas illa,
vel unio, vel obiectiuus dolor,
à quo Demones torquentur ab
iis cognoscitur, & tamen à so-
lo Deo poni potest. Undè est
supernaturalis in ratione effe-
ctus, & idem patet de pluribus
effectibus miraculosis; imò ad
hoc ipsum sunt ordinati, vt co-
gnoscantur, & cogniti præstent
credibilitatem obiectis super-
naturalibus in ratione entis.

Confirmatur à priori; quia
eiusmodi res non sunt propriū
obiectum fidei, non enim sunt

res

res sperandæ, nec aliquid cum
 ijs necessario connexum.
 Ergo non sunt quid essentiali-
 ter obscurum, nec cognoscere
 isthæc est talis perfectio, quæ
 naturam excedat; plus enim
 videtur esse quod cognosca-
 mus nostros actus, qui sunt su-
 pernaturales in ratione entis,
 quam quod cognoscamus hæc
 objecta, quoad substantiam
 quidem, sed solum in ratione
 effectus supernaturalia;
 atqui cognoscimus
 illos nostros a-
 ctus. Ergo
 & ista
 objecta.